

ria illa protestatione Dei quidquam commune (9) haberet &c. Hæc igitur argumenta deinceps solvenda (10) tibi erunt, priusquam novam & insolentem hujus loci versionem (11) tuam, tanquam omnibus aliis meliorem, nobis amplius inculces.

2. Ne jam dicam, non tam multum inter tuam, & aliorum versionem hinc interesse, ut etiam ex tua, id quod præcipue quærimus, re ipsa concludi non possit. Nempe, quia *delectatio* Dei (quam ipse hinc agnoscis) circa objectum tale, quale hinc describitur, necessario (12) arguit, ipsum serio velle, ut idem objectum in nobis verè existat; salva tamen semper (13) libertate illa nostra, de qua supra non semel egimus.

diencia illa fuisset delectatus, & tamē non voluit ut ista obedientia in illo existeret: quia ret proditio, Act. 2, v. 23. 13) Nempe libertate arbitrii nostri, pro qua tu tanquam pro

10) Solvi jam.

11) Non est mea: sed doctissimorum & lingua Hebræe peritissimorum, atq; etiam fidissimorum, interpretum, Immanuelis Tremellii & Fr. Junii.

12) Non arguit. Certè si Judas abstinisset à proditione Christi, motus mandato Dei, Non occides: Deus obediens & facis pugnas.

SECTIO C. & C I.

Iterum de oblatione Abrahami: an scilicet, & quatenus, re ipsa effecta fuerit.

P Ag. 401. circa medium: de mandato Dei, quo jussit Abrahamum, ut offerret sibi filium, dicit, fuisse tentationem potius, quam mandatum.

NOTA PISCATORIS.

Immò tam 1. fuit mandatum, quam tentatio: quia textus utrumq; per se, & absq; ulla comparatione, testatur.

Ibidem dicit, mandato illi ab Abrahamo satisfactum fuisse.

NOTA PISCATORIS.

At mandatum fuit, ut Abrahamus filium Deo offerret in holocaustum: id est, ut eum 2. jugulatum combureret. Hoc Abrahamus non fecit, idque à Deo ipso prohibitus.

RESPONSIO VORSTII.

1. Fateor, utrumque in hoc exemplo fuisse, & tentationem, & mandatum: Et quidem utrumque (1) pariter, si modò res ipsa, ex utraque parte, rectè intelligatur. Quòd autem tentationem potius, quam mandatum, hinc fuisse dico, id per (2) concessionem quandam accipi debet: quoniam id respectu illius sensus dico, quem tu potissimum hinc urges: quasi Deus simpliciter jusserit, neque tamen verè voluerit, Isaacum sibi (3) offerri, immo etiam jugulatum (4) comburi &c. Item, quasi ex (5) solo eventu,

uteris ad contradicendum objectioni quam ibid. proposueras. Quomodo autem fieri potest ut eadem verba sint contradicentis & concedentis? 3. 4) Offerri quidem illum voluit, sed non comburi. Et tamen illud. 5) At ubi ego istud scripsi? Falsa criminatio.

NOTÆ PISCATORIS.

1) Si pariter: cur igitur dicitur fuisse tentationem potius quam mandatum. Certè vox illa potius est nota imparis, nempe majoris. Imò interdum ita affirmat, ut oppositum neget. 2) Purum putum commentum. Tu enim verbis illis ut eadem verba sint con-

y 2

hoc æquè jusserat, atque